

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 18. září 2014 samosoudkyní Mgr. Ing. Dagmar Bordovskou,

t a k t o :

Obžalovaný

Robin S ,
nar. v ,
Spolková republika Německo,
elektromechanik,
trvale bytem Spolková republika Německo,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

dne 1.5.2011 v době kolem 14:40 hodin v Brně v parku u ulice Koliště, v rámci demonstrace Dělnické mládeže pořádané k oslavě svátku 1. Máje, držel projev v německém jazyce, který byl tlumočen do českého jazyka, v tomto projevu pak mimo jiné uvedl následující: "My všichni dnes demonstrujeme v různých městech proti plánům na přecizení našich národů, proti fantazii velkokapitalistů na naše promíchání....Jde o to, že není žádný problém, aby byl vymazán samostatný národ.....Kolik sem chcete ještě zatáhnout takzvaných pracovních sil z Afriky, Indie nebo odkudkoliv, aby nám naše práce byla sebrána? Aby byla zašlapána naše kultura? Aby jsme přihlíželi, jak jsou naše města utápěna v multikulturním teroru?...Kdy dostane národ

svá práva....Ti nahoře nebudou mít chřtán nikdy dost plný...Tak dlouho nás budou ždímat, než z nás vyždímají poslední kapku čisté krve....Ptám se vás, kdo z vás někdy slyšel o velkých vynálezcích z Afriky? O strojních konstruktérech, o básnících, o myslitelích z Indie? Odborné síly, které k nám do teď přišly, pracují buďto ve fabrikách nebo jako řidiči odpadních vozidel.....Ptám se každého z vás, jak dalece to má ještě s našimi zeměmi jít, než vezmeme do rukou hole a pochodně a ty, kteří nás utlačují a posílají nám sem svůj lidský odpad, vyhodíme z evropské pevnosti? Poslat je tam, odkud přitáhli. Měli bychom je nejlépe poslat hned zpátky do Izraele nebo do USA s letenkou bez návratu a jejich pracovní síly hned za nimi.....Historie se musí správně a nově vyučovat. Není jen 12 let zlé války a vyhnání, ale před tím staletí přátelství a společného tvoření",

přičemž měl na sobě viditelně oblečené červené tričko, u kterého bylo na zadní straně vyobrazené bílé ozubené kolo s černou výplní s překříženým rudým mečem s kladivem,

kdy obsahem svého projevu a současným užitím symbolu překříženého kladiva a meče v ozubeném kole, transparentně a veřejně projevil své sympatie se soudobou neonacistickou scénou, kterou současně propagoval a toto hnutí, které je samo o sobě založené na idejích rasismu, xenofobie a antisemitismu hnutí takto i podpořil, a rovněž svým projevem hanobil některé národy a skupinu osob - přistěhovalců za prací, současně také podněcoval k nenávisti vůči této skupině osob,

v čemž byl spatřován

- přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob dle § 355 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,
- přečin podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 odstavec 1 trestního zákoníku,
- přečin založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka dle § 403 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť uvedený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný byl obviněn ze spáchání přečinu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob dle § 355 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka dle § 403 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se měl dopustit dne 1.5.2011 v místě a způsobem blíže specifikovaným ve výroku tohoto rozsudku. Soud po provedeném dokazování, které spočívalo ve výslechu obžalovaného, výslechu svědkyně Martiny Vrubelové, provedení listinných důkazů a výslechu znalce JUDr. Ing. Josefa Zouhara, dospěl k závěru, že ve shora uvedeném jednání není možné spatřovat trestný čin, když současně nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo tomu, že skutek lze vyhodnotit jako přestupek, případně jiný správní delikt.

Z výpovědi obžalovaného, fotodokumentace, z protokolu o vydání věci, rovněž s odkazem na listinu s písemným projevem psaným částečně v němčině a opatřeným českým

překladem, doplněnou vyjádřením tlumočnicka, bylo zjištěno, že dne 1.5.2011 v průběhu demonstrace v souvislosti s oslavami svátku 1. Máje přečetl obžalovaný projev v německém jazyce, který byl doplněn souběžným čtením českého překladu, čehož se zhostil zřejmě náhodně vybraný účastník demonstrace, obžalovaný měl přitom na sobě oblečené tričko červené barvy, kdy na zadní straně trička bylo vyobrazeno bílé ozubené kolo s černou výplní a s překříženým rudým mečem a kladivem, což bylo doplněno nápisem GEMEINSAM KÄMPFEN. Pokud jde o vlastní obsah projevu obžalovaného, zde soud odkazuje jednak na již zmíněnou listinu, která byla obžalovaným vydána a která obsahuje odstavce psané v němčině černou barvou, které jsou doplněny odstavci barvy modré s překladem do češtiny, s odkazem na již zmíněné vyjádření soudního tlumočnicka je český text autentickým relativně přesným překladem textu německého, přičemž tlumočnick měl k dispozici nahrávku z demonstrace ze dne 1.5.2011, kdy po srovnání textu v nahrávce s textem ve zmíněném dokumentu uvedl, že psaný text se od nahrávky liší pouze nepatrně, kdy v německém textu je v jednom místě uvedeno namísto „tisíce kamarádů“ „sto kamarádů“, kdy v českém textu tato slova chybí zcela, dále oproti nahrávce je v psaném textu navíc v němčině slovo „společný“, kdy absence uvedeného slova v nahrávce nemá žádný vliv na obsah textu.

Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že listina založená na č.l. 36-44 spisu, která byla předmětem posouzení soudního tlumočnicka Martina Soukupa a která je doplněná zmíněným vyjádřením o shodě či neshodě s projevem obžalovaného na nahrávce, byla naprosto jednoznačně podkladem pro jeho ústní projev. Soud nepřisvědčil námitkám obhajoby, že ve skutečnosti byl pronesen jiný projev, takovému tvrzení nic nenasvědčuje a je naprosto v rozporu s tím, co vyplývá z provedeného dokazování.

Pokud jde o obsah samotného projevu, projev byl hodnocen znalcem, a to nejprve v rámci přípravného řízení příbráným znalcem JUDr. PhDr. Ivo Svobodou, nicméně znalecký posudek nemohl být k důkazu proveden, a to z toho důvodu, že nebyly splněny podmínky uvedené v § 211 odst. 5 trestního řádu, kdy strany trestního řízení nesouhlasily s jeho čtením, trvaly na osobním výslechu znalce. Znalec byl předvolán k výpovědi k hlavnímu líčení dne 23.7.2014, nicméně před tímto dnem došlo k vyškrtnutí znalce z příslušného seznamu znalců, znalec navíc v rámci svého písemného podání uvedl, že je ve věci podjatý, soud tedy za těchto okolností přibral znalce nového, konkrétně JUDr. Ing. Josefa Zouhara z oboru sociální vědy, odvětví politologie, se specializací extremismus, kdy v průběhu vypracovávání znaleckého posudku došlo k rozšíření jeho znalecké činnosti o obor kriminalistika, specializace společenská závadovost textu a zástupné symboly, kdy tuto svoji specializaci znalec mohl využít v souvislosti s posouzením znaku vyobrazeného na tričku obžalovaného.

V průběhu výslechu znalce bylo zjištěno, že znalec se zabýval obsahem nikoli textu, který byl přednesen dne 1.5.2011, ale textu jiného, který byl rovněž součástí spisového materiálu, nicméně výrazněji se dle tlumočnicka Martina Soukupa od přečteného projevu odlišoval. Uvedenou záměnu znalec nedokázal vysvětlit, zřejmě došlo k omylu. V tomto místě je však třeba říci, že při srovnání jednotlivých textů je naprosto zřejmé, že text, který byl hlasitě přednášen obžalovaným na demonstraci a překládán do češtiny, je po obsahové stránce „měkčí“, méně útočnou variantou, neobsahuje adresné odkazy na konkrétní skupiny osob, respektive národností.

Znalec JUDr. Ing. Zouhar vyhodnotil předmětný text jako text demagogický, rasistický a nenávistný. Poukazoval na celou řadu používaných sousloví či termínů, které samozřejmě mohou být použity v obecném významu, v běžném hovoru či běžných textech, nicméně dle znalce v tomto kontextu jsou použity jakožto opakující se výrazy ze slovníku soudobých

sudetoněmeckých krajanských spolků, případně z nacistické rétoriky. Znalec některé výroky obsažené v projevu vyhodnotil jakožto rasistické, nicméně s odkazem na písemné vyhotovení posudku je zřejmé, že uvedené části projevu nebyly zahrnuty v ústním přednesu obžalovaného.

Soud po podrobném vyhodnocení textu, který byl podkladem pro ústní projev obžalovaného v rámci demonstrace, a to ve spojení se závěry znalce, dospěl k následujícím závěrům: projev, který byl obžalovaným takto přednesen, je třeba jednoznačně vyhodnotit jakožto projev demagogický a z hlediska posouzení trestněprávní odpovědnosti hraniční. Obžalovaný v rámci své obhajoby poukazoval na to, že projev byl pouze kritikou soudobých společenských poměrů, jednalo se pouze o vyjádření jeho politického názoru v rámci ústavním pořádkem zaručené svobody projevu, kdy také uváděl, že obsah textu konzultoval a případně korigoval, aby se vyhnul jednoznačným vyjadřováním, což se mu dle názoru soudu v zásadě zdařilo. Samotný znalec rovněž dovedl, že projev je nevybíravou kritikou soudobých společných poměrů. Je zřejmé, že projev je obsahem i stylizací zaměřen na sociálně slabší vrstvy, resp. skupiny vnímající jisté ohrožení pozic, možností či budoucnosti. Projev naprosto jednoznačně zjednodušoval a zobecňoval složité a provázané sociální i ekonomické problémy současné Evropy, nabízel snadná vysvětlení a ukazoval radikální a rychlá řešení, což je projevem jisté demagogičnosti. Soud poukazuje na nedostatek logiky a chybějící odbornou argumentaci, která je nahrazena populistickou rétorikou. Projev obsahuje jednak jakési úvahy (popis problému, jeho příčina a řešení) vyznačující se nejasnou, nepřehlednou a často nelogickou strukturou, bez propracovaných příčinných souvislostí. Dále projev obsahoval zjevné nesprávnosti, které zřejmě pramení v intelektuální nedostatečnosti či nedostatečné vzdělanosti autora textu, popř. je možné, že jde o záměrně uváděné nepravdy, kdy autor textu počítá s nevzdělaností cílové skupiny. Zde soud odkazuje zejména na historické odkazy, o nichž se zmínil také znalec v rámci písemného vyhotovení posudku, konkrétně analyzuje obžalovaným tvrzené „staletí přátelství a společného tvoření“, kdy obsah tohoto tvrzení znalec zcela vyvrací s odkazem na historické události. Nelze nezmínit naprosto scestnou ironickou úvahu, jejímž obsahem je tvrzení, že nikdo neslyšel o velkých vynálezcích z Afriky, strojních konstruktérech, básnících a myslitelích z Indie.

Projev nicméně explicitně nepodněcuje k nenávisti a nepropaguje hnutí ve smyslu § 403 trestního zákoníku. Pokud totiž používá označení konkrétních skupin osob, kdy zmiňuje Afričany, Indy, Poláky, Rumuny, Vietnamce, působí obecně xenofobně, nicméně uvedené skupiny nemají žádný společný znak. Z většiny je projev namířen proti imigrantům, pracovním silám ze zahraničí, ovšem také proti vládní politice, jakémusi nepojmenovanému „vedení“, proti „těm, kteří nás utlačují“, kdy tito by měli být posláni zpět do Izraele a USA. Takto nelze vymezit žádný národ, případně etnickou skupinu, rasu, náboženskou skupinu či třídu ani jiným způsobem žádnou sociální skupinu, neboť nejsou zřejmé žádné společné znaky pro osoby, které by měly být obžalovaným v rámci projevu přinejmenším kritizovány či odmítány, dle obžaloby nenáviděny či hanobeny.

Projev obsahuje jedinou explicitní, výslovnou zmínku o násilí, a to v části: „jak dalece to má ještě s našimi zeměmi jít, než vezmeme do rukou hole a pochodně, a ty, kteří nás utlačují a posílají nám sem svůj lidský odpad, vyhodíme z evropské pevnosti? Poslat je tam, odkud k nám přitáhli. Měli bychom je nejlépe poslat hned zpátky do Izraele nebo do USA s letenkou bez návrhu a jejich pracovní síly hned za nimi“. Z uvedeného nelze jednoznačně dovést, jakou konkrétní skupinu, kterou odmítá, má autor na mysli jakožto cíl možného útoku. Hovoří o těch, kteří utlačují, ti mají být posláni zpět do Izraele a USA, a to včetně jejich pracovních sil, kdy tato pasáž je přinejmenším jazykově neobratná, nejasná, svědčí o jisté bezradnosti ve vyjadřování. Pak tedy agresivita není jednoznačně zaměřena vůči vymezené skupině, není

zřejmé, koho případně označit jakožto viníky nežádoucího sociálního, ekonomického a politického stavu, vůči nimž by tedy mohlo či mělo být zaměřeno násilí či nenávisť. Za této situace po vyhodnocení obsahu projevu má soud za to, že nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se jedná pouze a jedině o jeho politický názor. Jeho tvrzení, že obsah textu konzultoval a případně korigoval, nebylo v žádném případě vyvráceno. Naopak je zřejmé, že se obžalovaný snažil vyhnout jednoznačným tvrzením, vyjadřováním, označováním skupin tak, aby mohl být text označen jakožto závadový ve smyslu trestněprávních předpisů.

Soud tedy uzavírá, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný veřejně hanobil některý národ či etnickou skupinu, či že by veřejně podněcoval k nenávisti k některému národu a etnické skupině a k omezování práv a svobod jejich příslušníků.

Pokud jde o tvrzení obžaloby, že obžalovaný svým jednáním propagoval hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť (dle § 403 odst. 1 trestního zákoníku) soud má za to, že bylo potřeba podrobně se zabývat symbolem, který byl vyobrazen na tričku, jež měl obžalovaný při čtení projevu na sobě. Je totiž zřejmé, že projev samotný rozhodně není způsobilý propagovat hnutí, jež bylo shora vymezeno.

Soud na tomto místě zejména odkazuje na písemné vyhotovení znaleckého posudku znalce JUDr. Ing. Zouhara, který se zabýval uvedeným symbolem. Dle znalce se jedná o symbol, který je třeba hodnotit jakožto závadový, je používán účastníky extrémistických hnutí. Dle znalce existuje více variant obdobných symbolů, nicméně vždy patří do kategorie pravicového extrémismu. Dle znalce je prapůvod symbolu jednoznačný, pochází z nacistického Německa. Souvisí se snahou v uvedeném období přitáhnout k ideologii dělnictvo, došlo k zrušení odborů, byla založena německá pracovní fronta, tedy nacistická obdoba odborů, vznikla celá řada obdobných organizací, kdy všichni měli ve znaku symbol ozubeného kola v různých variantách. Dle znalce jsou symboly ozubeného kola používány s různým podtextem v černé, bílé či červené variantě s doplněním celé řady nápisů s odkazem na nacistické Německo. Uvedený symbol v historickém kontextu měl vytvářet dojem sounáležitosti dělnictva s nacistickým režimem vytvořením dělnické či společenské organizace, která byla označena symbolem či zkratkou uvnitř kola. Po nástupu Hitlera k moci se obdobný symbol používal v rámci různých nacistických organizací, obecně se vyskytuje i v současnosti ve více variantách různých neonacistických skupin, kdy oficiálně bylo ozubené kolo i součástí symbolu Dělnické strany. Znalec připustil, že ne vždy se jedná o symboly v Německu či v České republice trestné, ovšem zcela jistě náleží mezi symboly patřící do symboliky pravicového extrémismu.

Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že se nejedná o čitelný všeobecně známý symbol s přímým odkazem na nacistickou minulost či konkrétní neonacistické hnutí či uskupení, přestože historické spojitosti jsou patrné. Znak vyobrazený na tričku obžalovaného byl kompilací symbolů v extrémně pravicových skupinách užívaných, nicméně dle názoru soudu jeho použití nevede a nemůže vést pouze a jedině k závěru, že použití tohoto kompilátu různých symbolů je nutné interpretovat jakožto propagaci hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť.

Soud se také zabýval poznámkou v úvodu projevu obžalovaného, který se označil jako zástupce Národnědemokratické strany Německa (NPD) a jako zástupce skupiny Freies Netz Süd. Znalec dovedl, že NPD je ultrapravicovou stranou, pokračovatelkou Německé říšské

strany, která je vnímána jako extrémistická, rasistická a protiústavní, u hlavního líčení znalec tvrdil, že má informaci o tom, že strana byla v Německu zakázána. Obecně je známo, že NPD je německou krajně pravicovou politickou stranou, v Německu opakovaně probíhala snaha o její rozpuštění, avšak bez úspěchu. Strana je zastoupena v Evropském parlamentu. Není tedy možné s odkazem na uvedenou stranu naplňovat zákonný znak shora specifikovaných trestných činů. Pokud jde o hnutí Freies Netz Süd, ze znaleckého posudku se podává, že se jedná o největší bavorskou neonacistickou organizaci, kdy tato měla být dne 23.7.2014 zakázána jako organizace násilná a protiústavní. Soud na tomto místě nicméně uvádí, že projev, který obsahoval odkaz na uvedenou organizaci byl přednesen dne 1.5.2011, tedy v době, kdy uvedená bavorská organizace byla organizací legální. Pokud byla v červenci roku 2014 zakázána s odkazem na násilnou a protiústavní podstatu, nelze bez dalšího dovodit, že byla takto hodnocena ke dni spáchání jednání specifikovaného shora. Navíc soud podotýká, že organizace Freies Netz Süd není na území České republiky obecně známa, jejím pouhým označením zcela jistě nemohl obžalovaný v uvedené době naplnit zákonný znak žádného z trestných činů.

Za uvedených okolností, kdy soud má za to, že není možné klást za vinu obžalovanému žádný z trestných činů, jsou vymezeny shora, kdy není možné v jeho jednání spatřovat ani jiný trestný čin a ani uvažovat o případném postižení za přestupek či jiný správní delikt, není na místě dokazování doplňovat ve smyslu návrhu obhajoby, tedy přehráním záznamu projevu, kdy dle názoru soudu nejsou pochybnosti o obsahu předneseného projevu, dále není na místě dokazování doplňovat ani dalším znaleckým posudkem, jehož vypracování zadala obhajoba, stejně tak německou judikaturou, články s citacemi obdobných projevů. Doplnění dokazování se v tomto smyslu jeví nad rámec potřeb trestního řízení, kdy doposud provedené důkazy po jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech jednoznačně postačí k zjištění skutkového stavu a k učinění právních závěrů. Soud proto rozhodl o tom, že dokazování doplňováno nebude.

Pokud jde o provedení důkazu výsledkem Martiny Vrubelové, jednalo se o policistku, která s odkazem na znalost německého jazyka tlumočila při některých úkonech trestního řízení. Dle názoru soudu nevznikla sebemenší pochybnost o správnosti postupu orgánů činných v trestním řízení v souvislosti s přibráním této osoby jako tlumočnice, žádný z důkazů, který byl v průběhu trestního řízení proveden, nebyl nijak znehodnocen, v průběhu trestního řízení nedošlo k porušení žádných procesních předpisů, které by snad mohly vést k závěru, že některé z důkazů nemohou být podkladem pro soudní rozhodnutí. Žádné relevantní skutečnosti z výpovědi uvedené svědkyně nebyly zjištěny.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový

výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Pokud se obžalovanému ukládá nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl přiznán alespoň z části nárok na náhradu škody, možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Takovouto žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni, tedy zdejšímu soudu (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Městský soud v Brně
dne 18. září 2014

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Hanáková